

Spre Emaus cei doi s-au dus

Spre Emaus cei doi s-au dus, ucenicii Lui Isus.
Iar în urma lor, tăcut, venea un Necunoscut.
Și atunci i-a întrebat pe cei doi, acel bărbat:
"Oare despre ce vorbiți, și sînteți așa mîhniți?"

Cor 1:

O, cum de Tu nu știi? - cei doi I-au povestit,
Cum pe Domnul Isus cei răi L-au răstignit.
Noi am sperat că El, că El va izbăvi
Poporul Israel, și îl va mîntui.

Sîntem în a treia zi, și speranța ni s-a dus.
Noi am așteptat cu toți, căci va învia Isus.
Sîntem tare tulburați, - i-au răspuns acei bărbați -
Despre-aceasta noi vorbim, și pe drum ne sfătuim.

Cor 2:

O, cum de ați uitat, cum El v-a învățat?
Că El va pătimi, și răstignit va fi.
Dar după chinul greu, Fiul Lui Dumnezeu,
El se va înălța în cer, în slava Sa.

Și atunci din prorocii, celor doi El le-a vorbit;
După cum a fost prezis, cu Isus s-a împlinit.
Și pe cînd pe drum vorbea, inima în ei ardea.
Doamne, ce jăratec sfînt, este-al Domnului Cuvînt.

Cor 3:

Și tot mergînd pe drum, ei s-au apropiat
De-acel frumos Emaus, pe cînd s-a înserat.
Atunci Acel străin, să plece a voit,
Dar fii lui Avraam, pe Domnul L-au oprit.

Iar la masă cînd au frînt pîinea după cum e scris,
Acei doi L-au cunoscut, ochii lor li s-au deschis.
E Isus! A înviat! - ucenicii au strigat.
Atunci El a dispărut, și ei nu L-au mai văzut.

Cor 4:

Și-ndată ei s-au dus, și fraților le-au spus:
"Christos a înviat! El ni S-a arătat!"
Cei doi mărturiseau, și despre El vorbeau,
Iar frații adunați îi ascultau mirați.

Și-n timp ce-i ascultau mirați, frații s-au îmbărbătat,
Căci Însuși Domnul a venit și pe toți i-a salutat.
Ei credeau că văd un duh, dar Isus i-a liniștit:
"Nu vă temeți căci Eu Sînt, și la voi Eu am venit."

Cor 5:

E viu cu-adevărat ! Christos a înviat!
Acei ce L-au văzut, în El s-au încrezut.
De-atunci în lung și-n lat, răsună tot mereu:
Christos a înviat! Fiul Lui Dumnezeu.